

[Aksel Larsen.]

før manøvrerne trufne aftale, og det giver en vis forståelse af, hvad der kan ske, hvis vi får fælleskommandoen.

Om fælleskommandoen siger det ærede medlem hr. Helge Larsen, at der er ikke noget særlig farligt i den, for vi har fælleskommando i NATO. Ja, det har vi, men dog med en mængde forbehold, og hvis vi får en speciel fælleskommando med Tyskland, får det straks en helt anden karakter. Det er det, jeg har forsøgt at forklare således, at jeg troede, det ærede medlem kunne forstå det.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup citerede fra min tale i går. Nu er fortrykket af Folketingstidende jo ikke kommet, men da han ikke var helt glad for, at jeg ikke havde været til stede, mens han talte i går, kan jeg berolige ham med, at jeg havde bedt mine partifæller gøre notater til mig af, hvad der blev sagt. Jeg kunne ikke være til stede, dels fordi den oprindelige plan var blevet ændret, således at statsministeren og udenrigsministeren skulle svare allerede i går umiddelbart efter ordførertalerne, og så havde jeg overvundet min naturlige utilbøjelighed og besluttet, at jeg ville aflevere mit manuskript i forvejen, for at statsministeren kunne have skriftligt, hvad jeg ville sige. Det var jeg ikke færdig med, da mødet begyndte. Det kan være min fejl, men jeg er jo ikke så godt kørende — og det er mit parti heller ikke — at jeg kan holde sekretær. Derfor sad jeg og skrev min tale færdig, medens det ærede medlem hr. Per Hækkerup talte. Derpå fik den højtærede statsminister mit manuskript, og det mener jeg er grunden til, at det ærede medlem hr. Per Hækkerup er i stand til at citere ordret, hvad jeg sagde, så han skal ikke være vred over, at han har fået denne mulighed, som altså kun skyldtes, at jeg ikke var til stede, da han talte. Jeg skal tillade mig at citere, hvad jeg sagde:

„Dette er imidlertid ikke alt. Der er også, formentlig efter anmodning af

NATOs overkommando, iværksat såkaldt skærpet alarmberedskab for det danske militære forsvar. Som begrundelse herfor angiver man den spændte situation i Berlin, om hvilken jeg må gentage, at det jo i virkeligheden ikke er spørgsmålet om Berlin, der er så stor strid om, men spørgsmålet om den faktiske grænse-
dragning i Centraleuropa. Det berettiger i hvert fald hverken skærpet alarmberedskab eller ekstra militærbevillinger i Danmark, medmindre der herhjemme skulle være folk med indflydelse, der tænker på dansk intervention med militære midler på Vesttysklands side, og det er der vel dog ikke.“

Det var, hvad jeg sagde, og det var, hvad jeg mente. Jeg søger, om jeg kan finde en fornuftig forklaring på et skærpet alarmberedskab og på en øget militærbevilling, men jeg kan ingen finde, og så siger jeg: den eneste hypotetiske forklaring, jeg kan finde, er den, at der skulle være folk med indflydelse herinde — det kan f. eks. være en general, som er medlem af det konservative folkeparti — som tænker på intervention af danske tropper i Tyskland. Men jeg tror det ikke; jeg tror ikke, at selv militære fagfolk herhjemme tænker på noget sådant. Det var altså det, jeg sagde, og det behøver det ærede medlem hr. Per Hækkerup ikke at være pikeret over.

Det ærede medlem ankede over, at jeg har sagt, at regeringen i stedet for dette militære alarmberedskab og forøgede militærbevillinger burde gøre en indsats for at fremme forhandlinger om Berlin og om andre spørgsmål. Det ærede medlem siger, at Aksel Larsen ved, at regeringen går ind for forhandlinger om det tyske spørgsmål; det ved han fra udenrigsnævnet, og han kan også se det i den højtærede udenrigsministers tale i De Forenede Nationer. Ja, jeg har virkelig set det, og hvis jeg kan få den højtærede formands tilladelse, vil jeg gerne citere lidt af, hvad udenrigsministeren har sagt — jeg formoder ikke, der kan være